

Sygn. akt V CSK 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku "O." Sp. z o.o. w R.
przy uczestnictwie H. [...] GmbH w B.
o wykreślenie hipoteki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące dopuszczalności ponownego zbadania materialnoprawnej ważności czynności prawnej w postępowaniu wieczystoksięgowym, jak też podstaw wpisu hipoteki kaucyjnej.

Zagadnienie prawne jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy wskazywane przez skarżącego zagadnienie prawne rzeczywiście nim jest i czy jest na tyle istotne, aby skarga kasacyjna została rozpoznana przez ten Sąd. Powołanie się na okoliczność istnienia zagadnienia prawnego wymaga, obok sformułowania tego zagadnienia, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (por. postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, sąd wieczystoksięgowy – w ramach kognicji określonej w art. 626⁸ § 2 k.p.c. - bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej; jeżeli

ten materiał nie nasuwa wątpliwości co do ważności czynności prawnej stanowiącej podstawę wpisu i gdy wniosek nie zawiera braków formalnych, sąd obowiązany jest dokonać wpisu zgodnie z wnioskiem (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2009 r., I CSK 497/08, nie publ. i z dnia 10 kwietnia 2013 r., IV CSK 516/12, nie publ.). Obowiązku tego nie uchylają zarzuty co do ważności czynności prawnej podnoszone przez uczestników postępowania o wpis. W ramach tak określonej kognicji sąd wieczystoksięgowy, gdy podstawą wpisu hipoteki kaucyjnej są oświadczenia ówczesnych współwłaścicieli nieruchomości, złożonych w formie aktu notarialnego, bada jedynie ich zgodność z przepisami bezwzględnie obowiązującymi.

Przedstawiony przez skarżącą problem prawny może być przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004 r., II CK 482/03, niepubl.).

W skardze kasacyjnej skarżąca ograniczyła się do sformułowania zagadnienia prawnego, nie wskazując na żadne przepisy budzące poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Wobec powyższego przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt. 1 k.p.c. nie została w sposób właściwy wykazana.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]

es

